

bens lys, og vi må under alle omstændigheder sige – i al fald set med vore øjne – at det er fornuftigt, at vi på vores public service-stationer i Danmark, altså på de stationer, der har forpligtelser på området, har en økonomi, der betyder, at man rent faktisk også kan leve op til det på en kvalitetsmæssigt tilfredsstillende måde.

Så skulle man være i den situation, at årene fremover tegner til også at kunne blive overskudsgivende for TV 2, er det jo ikke noget, man skal være ked af; det er jo noget, man skal være glad for. For det betyder alt andet lige, at TV 2 også på public service-området i højere grad vil kunne løse sine opgaver tilfredsstillende og i virkeligheden give mest mulig kvalitet til seerne. Så på den måde ligger der formodentlig fremadrettet nogle fornuftige ting, også i det her.

Vi finder det også tilfredsstillende, at Danmarks Radio inden for rammerne af den eksisterende licensordning får tilført nogle hårdt tiltrængte midler til nye initiativer på den her måde, og jeg vil også gerne tilsige mit partis støtte til de øvrige ændringer, som vedrører opkrævning af licens. Som flere har været inde på, er det jo ganske fornuftigt, at man giver muligheden for, at den licensbetaling – der for nogle godt kan være ganske stor, når den falder med sjældne mellemrum – nu også kan spredes ud. På samme måde kan vi støtte ændringen i must carry-reglerne og også den nye ordning for udsendelse af ikkekommercielt tv.

Kl. 17:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fra Enhedslisten, og det er hr. Per Clausen.

Kl. 17:41

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg vil starte med at sige, at vi i Enhedslisten da synes, at det kan være en rigtig god idé at sikre TV 2's økonomi, særlig hvis det har det formål, som hr. Johs. Poulsen lige beskrev, nemlig at sikre, at man får de fornødne ressourcer til at leve op til sine public service-forpligtelser på en både underholdende og kvalitativt god måde – men jo ikke, hvis formålet er at sikre, at TV 2 får en større værdi ved det kommende salg. Det ser vi sådan set ikke noget formål med.

Når vi fra vores side ikke kan vide noget som helst om, hvorvidt det var nødvendigt eller ej at træffe beslutning om at indføre den her betalingsordning, er det jo, fordi stort set alle de informationer vedrørende TV 2's økonomi, som alle kan læse sig til, ikke passer. Alle de informa-

tioner er jo forbeholdt udvalgte mennesker. Og så nærer jeg måske ikke sådan fuldstændig hundrede og ti procent tiltro til, at medieforligspartierne altid når frem til de rigtige konklusioner. Derfor vil vi i udvalgsarbejdet selvfølgelig bruge en del energi på at bore i, hvad der er realiteten bag nødvendigheden af at indføre den her ordning. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg jo må indrømme, at jeg har nemmere ved at forstå dem, der siger, at de ikke er så begejstrede for den her ordning, end dem, der siger, at det ikke var muligt at få en, der var bedre. Altså, det, man har indført her, er jo en brugerbetaling af en højst særegen karakter, som selvfølgelig skåner mennesker, som ikke ønsker at se andre betalingskanaler overhovedet, og det kan der måske være et eller andet kulturpolitisk gimmick i, men at indføre en afgift, som i realiteten rammer seere, der ser betalingskanaler, hvis de også vil se TV 2, er måske en lidt særpræget konstruktion, som altså også efter vores opfattelse står i direkte modsætning til det, der må være hensigten med en public service-kanal, nemlig at der er fri adgang til at se den. Så det element er vi ikke ret glade for.

Det tredje, jeg vil sige, er, at must carry jo bliver indskrænket ganske dramatisk. Man fjerner det fra radioområdet, man reducerer dets omfang på tv-området, og der er vigtige og relevante kanaler, der ikke bliver omfattet af det. Vi synes sådan set, at det er et tilbageslag. Det kan godt være, at det er et tilbageslag, der på en vis måde er begrundet i nogle ændrede sendeforhold osv., men jeg må nok sige, at når argumentet for at indskrænke must carry-begrebet er, at man vil have mere og bedre konkurrence, synes vi, at man i en kulturpolitisk debat, som det her vel bør være, har valgt forkert.

Så har jeg også bemærket, at man har opdaget, at det for nogle mennesker faktisk kan være ganske omkostningsfyldt og besværligt at betale den meget store licens, når betalingen er samlet. Det er godt, synes jeg, at man har opdaget det. Det er da sådan set også o.k., at man så deler det op på 12 måneder, for det er jo da nemmere at overkomme. Men jeg må sige, at man med beskrivelsen af licensinspektørernes arbejde da i hvert fald får skabt en god forudsætning for mange muntre debatter om, hvorvidt det ikke er på tide at afskaffe det her medielicenssystem og erstatte det med en skattefinansiering.

Jeg skal takke for den meget grundige beskrivelse af licensinspektørernes arbejde og deres muligheder for at stå og kigge hen over hækken